

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

23 ianuarie 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată în componența:

Președinte – Talpă Boris,

Judecători – Eremciuc Ghenadie, Țurcan Anatolie, Daguța Sergiu, Mânăscurtă Igor,

judecând fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursul declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Tomița Mihail, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 17 octombrie 2022, în cauza penală în privința lui

Crîlev Andrei Xxxx, născut la xxxx, originar și domiciliat în or. Xxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 16.06.2015 - 21.10.2021,

Instanța de apel: 10.11.2021 - 17.10.2022,

Instanța de recurs: 23.01.2023 - 23.01.2024.

Asupra recursului menționat, completul de judecată,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Central din 21 octombrie 2021, Crîlev Andrei a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. b), d), f) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, fără amendă.

Totodată, a fost soluționată soarta corpurilor delictive.

Prin aceeași sentință a fost condamnat Lefter Serghei în privința căruia hotărârile judecătorești în prezent nu se contestă cu recurs și încetat procesul penal în privința lui Trifanov Victor în legătură cu intervenirea decesului acestuia.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Crîlev Andrei la data de 16 martie 2015, aproximativ la ora 11⁰⁰, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Lefter Serghei și Trifanov Victor, având scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, a pătruns ilegal pe teritoriul Centrului pentru copiii străzii „Speranța”, situat în or. Xxxx, str.xxxx, și nereacționând la observațiile martorului Berezovschi Tatiana, de a înceta acțiunile ilegale, în mod deschis a sustras un calorifer de fonta, compus din 12 coloane, la prețul de 500 lei, astfel, cauzându-i Centrului pentru copiii străzii „Speranța”, o pagubă materială considerabilă în sumă totală de 500 lei.

Prin acțiunile sale, Crîlev Andrei a comis infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. b), d), f) Cod penal - *jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane,*

săvârșită de mai multe persoane, prin pătrundere în alt loc pentru depozitare, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

3. Împotriva sentinței a declarat apel inculpatul Crîlev Andrei care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare.

În argumentarea apelului a invocat, că în urma cercetării judecătorești instanța de fond a făcut concluzii contrare, iar probele cercetate nu au fost elucidate pe deplin. Astfel, probele puse la baza sentinței de condamnare nu sunt suficiente, concludente și pertinente pentru a-l recunoaște vinovat de comiterea infracțiunii prevăzută la art. 187 alin. (2) lit. b), d), f) Cod penal. Totodată, nu este de acord cu faptul că la baza sentinței au fost reținute declarațiile date la faza de urmărire penală de inculpatul Trifanov Victor, deoarece ultimul și-a schimbat declarațiile sale, dând declarații suplimentare și refuzând depozițiile inițiale. Mai mult, aceste declarații nu au fost examinate în cadrul cercetării judecătorești și nu puteau fi puse la baza sentinței de condamnare, iar Trifanov Victor a decedat la data de 27 iulie 2016, respectiv, cauza penală în privința lui a fost încetată.

La fel, a menționat că declarațiile martorilor audiați în cadrul ședinței de judecată nu au fost consemnate corect, astfel acestea urmează a fi verificate și anume, partea vătămată Covalenco Liudmila a relatat că caloriferul care a fost recunoscut ca corp delict, nu era pus la evidența contabilă a instituției și nu putea fi folosit pentru că era vechi. Acțiunea civilă nu a fost înaintată și pretenții nu are. Caloriferul a fost întors. Caloriferul era uzat și nu se afla la evidența contabilă. Respectiv, valoarea acestui calorifer nu putea fi estimată just, dar a fost apreciată subiectiv de partea vătămată. Nu era un bun care a fost dat prin act de primire-predare la păstrarea organizației, astfel urmează să fie apreciată valoarea acestuia. Menționează, că în cadrul ședinței de judecată partea vătămată Covalenco Liudmila a declarat, că caloriferul recunoscut ca corp delict nu constituie pentru organizația „Speranța” prejudiciu considerabil, a scris plângere din cauza că era frustrată, a avut unele situații neplăcute de furt și era emotivă la acel moment, ea este martor indirect și povestește, din spusele șefului gospodăriei Berezovschi Tatiana.

Berezovschi Tatiana șefa gospodăriei la Centrul „Speranța”, este martor direct, care a explicat că se afla în Centrul „Speranța” când a văzut o mașină cu trei persoane, a strigat la aceștia să se oprească, însă ei nu au auzit-o și au ieșit de pe teritoriul centrului. Era o distanță aproximativ de 50 metri. Poarta era deschisă, nu se închidea cu lăcat dar cu un lanț, era plecată mașina cu pâine. Caloriferul aparținea Primăriei, pe urmă asistenței sociale. Prejudiciul nu era considerabil. Mașina s-a pornit, persoanele la față nu le-a văzut, a observat doar că erau trei. Caloriferul nu era la balanța centrului „Speranța”.

În partea descriptivă a sentinței eronat s-a reținut că Berezovschi Tatiana, ar fi parte vătămată, și că ar fi menționat despre faptul că prejudiciul este unul considerabil.

Martorul Ciota Ion paznicul de la baza de primire a metalului uzat în cadrul ședinței de judecată a spus că două persoane au adus caloriferul, însă nu ține minte multe, dar în sentință este indicat că a văzut trei persoane.

Inculpatul Crîlev Andrei vina nu o recunoaște, însă a relatat evenimentele ce au avut loc în luna martie 2015. Nu a negat faptul că a fost în acea zi la poarta centrului

„Speranța”, dar a fost acolo la rugămintea lui Trifanov Victor. A spus că la ajutorat pe vecinul său Trifanov Victor, să ducă cu automobilul de la centrul „Speranța” la baza de colectare de metal uzat un calorifer, îi spuse-se că s-a înțeles să i-a un calorifer vechi de la centru „Speranța” ca să-l ducă la baza de colectare de metal uzat. Nu a presupus că este sustras, despre acest fapt Trifanov Victor, nu a vorbit cu el. Pentru transportare nu a primit careva sume de bani. Nu a avut intenție să sustragă caloriferul în cauză, nu a ajutorat să ducă caloriferul în mașină. La acel moment el nu putea să ridice avea probleme cu sănătatea și a spus deodată că nu va putea să îl ajute să ridice greu. Susține că în acțiunile sale nu se întrunesc elementele infracțiunii prevăzute la art. 55 Cod penal, lipsește latura subiectivă intenția directă, nu a folosit bunul. Trifanov Victor i-a spus că a vorbit cu o persoană să îl i-a. Nu a auzit ca să fi strigat la ei. El era în mașină, mai tot timpul. Nu a pus mâna pe calorifer nici la încărcat și nici la descărcat. A fost la fața locului de unde a transportat la rugămintea vecinului Trifanov Victor un calorifer vechi la metal uzat, însă fapta sa, nu constituie elementele infracțiunii prevăzute la art. 187 alin. (2) lit. b), d), f) Cod penal. Lefter Serghei în calitate de inculpat, nu recunoaște vina și a declarat în cadrul ședinței de judecată că el s-a apropiat de Trifanov Victor, pentru al ajuta să încarce în automobil un calorifer uzat. Declarațiile acestuia confirmă că Crîlev Andrei nu a ajutorat la încărcatul caloriferului, dar era cu mașina, i-a transportat la bază de metal uzat, când au ajuns acolo Lefter Serghei și Trifanov Victor, au descărcat din mașină caloriferul, iar Crîlev Andrei, a rămas în mașină.

Consideră că probele analizate dovedesc nevinovăția sa.

În privința corpului delict recunoscut pe dosar – caloriferul, consideră că este foarte important să fie examinat deoarece se discută despre valoarea acestuia, iar din declarațiile părții vătămate rezultă că prejudiciul nu este considerabil. Astfel, un bun care nu se află la evidență nu poate fi considerat că are o valoare considerabilă.

Acțiune civilă nu a fost înaintată în cadrul procesului penal, iar Covalenco Liudmila audiata în cadrul ședinței de judecată a confirmat că nu are pretenții de ordin material față de inculpați.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 17 octombrie 2022, a fost admis apelul declarat de inculpatul Crîlev Andrei, casată total sentința contestată, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Crîlev Andrei a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. b), d) Cod penal la 5 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, fără amendă.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

A fost soluționată soarta corpurilor delict.

5. Instanța de apel, în motivarea soluției adoptate, a menționat că prima instanță, la pronunțarea sentinței, eronat a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, greșit concluzionând că inculpații Crîlev Andrei, Lefter Serghei și Trifanov Victor au săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. b), d), f) Cod penal - *jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșită de mai multe persoane, prin*

pătrundere în alt loc pentru depozitare, cu cauzarea de daune considerabile, astfel a exclus din învinuirea acestora agravanta prevăzută la lit. f) Cod penal - cauzarea de daune în proporții considerabile, deoarece în cadrul judecării cauzei a fost demonstrat că, caloriferul sustras în mod deschis era vechi, uzat și nu reprezenta un bun cu valoare estimată, iar sustragerea acestuia nu a cauzat daune în proporții considerabile părții vătămate Centrului „Speranța”.

Sub acest aspect, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, cercetate și verificate în instanța de apel, instanța de apel a constatat, în conformitate cu art. 385 alin. (1), pct. 1)-14) Cod procedură penală precum că: Crîlev Andrei, la data de 16 martie 2015, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Lefter Serghei și Trifanov Victor, aproximativ la ora 11⁰⁰, având scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, a pătruns ilegal pe teritoriul Centrului pentru copiii străzii „Speranța”, situat în or. Xxxx, str. xxxx, și nereacționând la observațiile martorului Berezovschi Tatiana, de a înceta acțiunile ilegale, în mod deschis a sustras un calorifer de fonta, compus din 12 coloane, la prețul de 500 lei, astfel, cauzându-i Centrului pentru copiii străzii „Speranța”, o pagubă materială în sumă totală de 500 lei.

Astfel, instanța de apel a considerat că acțiunile inculpatului Crîlev Andrei urmează a fi calificate în baza art. 187 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, după indicii calificativi: *jaful*, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșit de mai multe persoane, prin pătrundere în alt loc pentru depozitare.

La fel, instanța de apel a menționat că, necătând la faptul că Crîlev Andrei nu și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, vinovăția acestuia s-a confirmat prin totalitatea probelor cercetate în ședința de judecată de către instanța de fond și verificate în instanța de apel și anume: declarațiile părții vătămate Covalenco Liudmila, declarațiile martorului ocular Berezovschi Tatiana, declarațiile inculpatului Trifanov Victor depuse la faza de urmărire penală, precum și probele materiale.

De asemenea, instanța de apel a conchis că necătând la faptul că bunul material și anume caloriferul sustras era uzat și nu reprezenta un bun considerabil aceasta nu exclude faptul comiterii infracțiunii de către inculpați, unde a fost demonstrat cu certitudine că la data de 16 martie 2015, aproximativ la ora 11⁰⁰, inculpații împreună și prin înțelegere prealabilă au pătruns pe teritoriul Centrului pentru copiii străzii „Speranța”, de unde au sustras în mod deschis un calorifer cu 12 coloane, nereacționând la observațiile martorului Berezovschi Tatiana de a înceta acțiunile ilegale.

Or, faptul nerecunoașterii vinovăției de către inculpatul Crîlev Andrei în comiterea infracțiunii incriminate și solicitarea achitării acestuia, a fost apreciat de către instanța de apel ca fiind orientat spre denaturarea adevărului în cauză.

Prin urmare, instanța de apel, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului Crîlev Andrei, urmărind în acest sens comportamentul lui în viața socială, consideră că în coraport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile ale faptei și personalitatea inculpatului, constată că corectarea și

reeducarea acestuia este posibilă prin stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu suspendarea condiționată a pedepsei pe un termen de probă de 2 ani.

Instanța de apel, ghidându-se de principiul echității pedepsei penale, a conchis irațional executarea pedepsei cu închisoare de către Crîlev Andrei și în temeiul art.90 Cod penal, a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 2 ani.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Tomița Mihail, care invocând temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin.(1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri în această latură, prin care inculpatului Crîlev Andrei pentru infracțiunea comisă, să-i fie stabilită o pedeapsă privativă de libertate, cu excluderea prevederilor art. 90 Cod penal.

Recurentul, în susținerea solicitărilor sale, a menționat că instanța de apel, stabilindu-i inculpatului o pedeapsă cu suspendarea condiționată a executării acesteia, a ignorat prevederile art.art. 61, 75, 90 Cod penal, ce a dus la adoptarea unei decizii ce nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, deoarece instanța numai motivat poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei.

Astfel, instanța de apel a interpretat eronat criteriile de individualizare a pedepsei penale, fără a ține cont multilateral, în deplină măsură și obiectiv de toate circumstanțele prezente în cauză și anume: circumstanțele în care a fost comisă infracțiunea de către inculpatul Crîlev Andrei, împreună și prin înțelegere prealabilă cu alte persoane, unde a pătruns ilegal pe teritoriul Centrului pentru copii străzii „Speranța”, nereacționând la observațiile martorului Berezovschi T., unde în mod deschis a sustras bunul, precum și gravitatea infracțiunii săvârșite, care se atribuie la categoria infracțiunilor grave, persoana inculpatului, care anterior a fost judecat, caracterizat negativ, nefiind angajat în câmpul muncii, nu s-a căit sincer de cele comise, nu a recunoscut vina și nu a colaborat cu organele de drept, astfel în condițiile respective, nu poate beneficia de aplicarea prevederilor art.90 Cod penal.

7. Judecând recursul declarat, în raport cu materialele din dosar, completul de judecată conchide că acesta urmează a fi respins, din următoarele considerente.

Conform prevederilor Legii nr.246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție), art.XI alin.(3), *recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.*

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală (în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023) și a declarat recursul în termen la 21 decembrie 2022.

Potrivit art. 434 Cod de procedură penală, *judecând recursul, instanța verifică, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii atacate prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 427.*

În conformitate cu prevederile art. 435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală (în redacția Legii nr.246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023), *judecând recursul, instanța este în drept să-l respingă, cu menținerea hotărârii atacate.*

Reieșind din conținutul recursului declarat, completul de judecată atestă, că autorul acestuia invocă temeiurile pentru casarea hotărârii instanței de apel art. 427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, ce stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Totodată, completul de judecată reține că autorul recursului este de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de apel, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului Crîlev Andrei, invocând dezacordul cu soluția instanței de apel în partea individualizării pedepsei în privința lui Crîlev Andrei.

În esență, procurorul critică decizia contestată în latura stabilirii pedepsei cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, menționând că instanța de apel la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de prevederile legale, de circumstanțele cauzei și a individualizat greșit pedeapsa, stabilindu-i lui Crîlev Andrei o pedeapsă inechitabilă în raport cu fapta comisă.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, completul de judecată reține că nu și-au găsit confirmare temeiurile pentru recurs invocate, în prezenta speță, deoarece instanța de apel și-a motivat întemeiat soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art.61, 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului și nu a admis careva erori, stabilindu-i întemeiat în limitele sancțiunii normei art. 187 alin.(2) lit.b), d) Cod penal, de care a fost recunoscut vinovat și ținând cont de prevederile art. 78 Cod penal, pedeapsa de 5 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, în temeiul art. 90 Cod penal.

Opozant celor invocate de recurent, la capitolul modului de executare a pedepsei inculpatului, aplicându-i dispozițiile art. 90 Cod penal, instanța de recurs relevă, că în cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis infracțiunea, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

În același rând, completul de judecată menționează că, conform art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului Cod. Așadar, persoanei declarate vinovate trebuie să i se

aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată, iar după caz, instanța este în drept să aplice și prevederile Părții generale a Codului penal, în special a dispozițiilor art. 90 Cod penal.

Reieșind din prevederile art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane. Totodată, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Instanța de judecată trebuie să aleagă și să aplice acel tip și acea mărime a pedepsei care vor fi cele mai eficiente pentru atingerea scopului legii. Pedeapsa mai aspră, în limitele prevederilor articolului, poate fi stabilită numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului scontat.

Sanțiunea art. 187 alin. (2) lit.b), d) Cod penal, în baza căruia Crîlev Andrei a fost condamnat, prevede pedeapsa cu închisoare de la 5 la 7 ani cu (sau fără) amendă în mărime de la 850 la 1350 unități convenționale, clasificându-se ca infracțiune gravă, potrivit art. 16 alin.(4) Cod penal.

Conform art. 90 alin. (1) Cod penal, *dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai de cât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune, sau după caz termenul de probă*, iar aceste prevederi potrivit dispoziției alin. (4) al aceleiași norme nu se aplică în cazul persoanelor care au săvârșit infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave, precum și în cazul recidivei periculoase și deosebit de periculoase.

Revenind la prezenta speță, completul de judecată atestă că, inculpatul Crîlev Andrei a fost condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, la 5 ani închisoare, fără amendă.

Respectiv, după ce a stabilit pedeapsa potrivit tuturor criteriilor generale de individualizare a pedepsei, continuând operațiunea de individualizare cu privire la săvârșirea infracțiunii, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, instanța de judecată poate dispune neexecutarea pedepsei aplicate vinovatului. Astfel, suspendarea condiționată, ca mijloc de individualizare a pedepsei, conferă instanței de judecată posibilitatea ca, pe lângă stabilirea cuantumului pedepsei, să se pronunțe și asupra modului de executare.

În speță, instanța de apel a conchis, că inculpatului Crîlev Andrei, urmează a-i fi aplicate prevederile art. 90 Cod penal și a-i suspenda condiționat executarea pedepsei cu închisoare, menționată mai sus, pe o perioadă de probațiune de 2 ani.

Condițiile privind acordarea suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute de art. 90 Cod penal se referă la: pedeapsa aplicată și natura infracțiunii, circumstanțele cauzei și persoana infractorului, aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia.

Derivând din condițiile ce vizează pedeapsa aplicată și natura infracțiunii prevăzute în alin. (1) și alin. (4) art. 90 Cod penal, se atestă faptul incidenței acestora la prezenta speță și anume că, este stabilită o pedeapsă cu închisoare pentru o infracțiune săvârșită cu intenție, fiindu-i aplicată pedeapsa închisorii pe un termen de pînă la 5 ani, și nu este una ce se atribuie la infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave, precum nu este prezentă și nici recidiva.

La circumstanțele cauzei, instanța de recurs menționează, că instanța de apel a reținut faptul că, în conformitate cu prevederile art. 76, 77 Cod penal, în privința inculpatului Crîlev Andrei nu s-au identificat circumstanțe ce atenuează sau agravează răspunderea penală.

Cât privește persoana celui vinovat, din materialele cauzei se atestă că inculpatul, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, anterior a fost atras la răspundere penală potrivit cazierului judiciar anexat la dosar.

O altă condiție prevăzută expres în alin. (1) art. 90 Cod penal, este aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia. Astfel, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins și fără executarea efectivă a acesteia, ținând cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege la formarea unei astfel de convingeri.

Reieșind din conținutul deciziei instanței de apel, completul de judecată consideră că această instanță întemeiat a concluzionat despre posibilitatea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal în privința inculpatului Crîlev Andrei, ținând cont de faptul că anterior a fost condamnat, antecedentele penale fiind stinse. Toate împrejurările menționate au permis instanței de apel de a da dovadă de clemență față de inculpat și a-i acorda o șansă pentru resocializare, evitându-se neajunsurile pe care le poate atrage contactul cu mediul din penitenciar, stabilindu-i în cele din urmă o perioadă de probă pe un termen de 2 ani, astfel încât vinovatul să-și facă concluziile respective și să fie atins scopul legii penale.

Referitor la argumentul invocat de procuror în recursul declarat, precum că potrivit caracteristicii inculpatul este caracterizat negativ, nu este angajat în câmpul muncii, inclusiv comportamentul acestuia după comiterea infracțiunii că nu s-a căit de cele comise, nu a recunoscut vina și nu a colaborat cu organele de drept în vederea stabilirii adevărului, completul de judecată reține că, toate împrejurările nominalizate nu constituie un impediment în aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, or, instanța de apel a considerat că, nu este rațională executarea pedepsei reale cu închisoare de către inculpatul Crîlev Andrei.

Astfel, instanța de apel, la stabilirea pedepsei inculpatului, a ținut cont de toate circumstanțele cauzei, de personalitatea acestuia, aplicându-i inculpatului închisoare, cu suspendarea condiționată de 2 ani.

Având în vedere toate circumstanțele cauzei în cumul, ținând cont de principiul umanismului, prevăzut de art. 4 Cod penal, cât și prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal, instanța de recurs consideră că nu este rațională executarea pedepsei reale cu închisoarea de către inculpatul Crîlev Andrei pentru infracțiunea comisă, iar instanța de apel just a conchis de a aplica în privința acestuia prevederile art. 90 Cod penal, deoarece careva interdicții la aplicarea acestei norme nu se atestă, în cauza respectivă.

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că, la stabilirea modalității de executare a pedepsei, instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, constatând că pedeapsa aplicată va fi echitabilă faptei infracționale comise, ce corespunde normelor legale și va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, ca urmare, nefiind justificată solicitarea recurentului privind aplicarea pedepsei reale cu închisoare pe un termen de 5 ani.

Din considerentele menționate, completul de judecată conchide, că în cauza dată nu și-au găsit confirmarea temeiurile de recurs la care face referire recurentul și nu sânt motive de a interveni în soluția adoptată, fiindcă hotărârea instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar pedeapsa aplicată inculpatului a fost individualizată potrivit legii.

În temeiul celor menționate supra, instanța de recurs concluzionează că recursul declarat de către procuror, este neîntemeiat și urmează a fi respins.

8. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Se respinge recursul declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Tomița Mihail, cu menținerea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 17 octombrie 2022, în cauza penală în privința lui *Crîlev Andrei XXXX*.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Talpă Boris

Judecători

Eremciuc Ghenadie

Țurcan Anatolie

Daguța Sergiu

Mânăscurtă Igor